

Področje: 5.01 Izobraževanje

Dosežek: SMOLEJ-FRITZ, Barbara, PEKLAJ, Cirila. Processes of self-regulated learning in music theory in elementary music schools in Slovenia. *Int. j. music educ.*, 2011, vol. 29, no. 1, str. 15-27.

<http://ijm.sagepub.com/content/29/1/15.full.pdf+html>, doi:

[10.1177/0255761410389658](http://dx.doi.org/10.1177/0255761410389658). [COBISS.SI-ID [45070178](http://www.cobiss.si/id/45070178)], [WoS do 6. 5.

2011: št. citatov (TC): 0, čistih citatov (CI): 0, normirano št. čistih citatov (NC): 0, Scopus do 18. 3. 2011: št. citatov (TC): 0, čistih citatov (CI): 0, normirano št. čistih citatov (NC): 0]

kategorija: 1B1 (Z1, A", A'); uvrstitev: AHCI, ERIHB, Scopus (d,h), MBP; tipologijo je verificiral OSICD

točke: 35, št. avtorjev: 2

V prispevku je predstavljena raziskava, v kateri sta avtorici proučevali samoregulacijo učenja v specifičnem učnem kontekstu, pri učenju v glasbenih šolah pri predmetu Nauk o glasbi (NOG). V raziskavi sta bila najprej razvita dva vprašalnika za ugotavljanje (meta)kognitivnih in motivacijsko čustvenih procesov pri učenju pri NOG. Analiza rezultatov je pokazala, da tako kot na drugih področjih učenja (npr. matematika, učenje jezikov) tudi pri NOG za samoregulacijo učenja pomembno upoštevati tako kognitivne kot motivacijsko čustvene vidike samoregulacije. Učenci, ki so prepričani, da so sposobni rešiti naloge, so pri učenju bolj kognitivno vključeni, bolj pogosto povezujejo informacije med seboj in s predhodnim znanjem, bolj pogosto usmerjajo svojo pozornost pri slušnih aktivnostih in uporabljajo bolj sistematičen pristop pri reševanju divergentnih nalog. Učenci, ki zaznavajo slušne naloge kot težke uporabljajo manj metakognitivnih strategij in več strategij samo-oviranja. Rezultati raziskave imajo poleg teoretične tudi pomembno aplikativno vrednost za poučevanje glasbe. S teoretičnega vidika so pomembni zato, ker sta bila v okviru raziskave razvita dva pripomočka za ugotavljanje samoregulacijskih procesov pri Nauku o glasbi, s katerima smo potrdili veljavnost modela samoregulacije Garcie in Pintrich-a (1996) na specifičnem področju učenja glasbene teorije. Pripomočka sta dostopna tudi tujim avtorjem, ki bi želeli proučevati procese samoregulacije v njihovem kulturnem kontekstu. Rezultati raziskave pa so uporabni tudi pri poučevanju glasbe, ker kažejo na to, katere procese in na kakšen način jih učitelji lahko spodbujajo pri pouku, da bi pri učencih dosegli boljše samoregulacijo učenja.

Področje: 5.01 Izobraževanje

Dosežek: KODELJA, Zdenko. Is education for patriotism morally required, permitted or unacceptable?. *Stud. philos. educ.*, March 2011, vol. 30, no. 2, str. 127-140. <http://www.springerlink.com/content/0039-3746/30/2/>, doi: [10.1007/s11217-011-9233-z](https://doi.org/10.1007/s11217-011-9233-z). [COBISS.SI-ID [2208343](#)], [JCR, WoS do 10. 4. 2012: št. citatov (TC): 1, čistih citatov (CI): 1, normirano št. čistih citatov (NC): 5, Scopus do 13. 6. 2012: št. citatov (TC): 1, čistih citatov (CI): 1, normirano št. čistih citatov (NC): 5] kategorija: 1B1 (Z1, A", A'); uvrstitev: AHCI, SSCI, ERIHA, ERIHB, Scopus (d,h), MBP; tipologijo je verificiral OSICD točke: 70, št. avtorjev: 1

© Tomaž Lavrič

Članek je bil objavljen v *Studies in Philosophy and Education* - eni najbolj uglednih mednarodnih revij na področju filozofije vzgoje – poskuša podati odgovor na vprašanje, ali je vzgoja za patriotizem v moralnem smislu nujna, dopustna ali nesprejemljiva. Iz razprave sledi, da je argumentiran odgovor na to vprašanje mogoče podati le, če upoštevamo dejstvo, da imamo različne vrste patriotizma. V primeru skrajnega patriotizma imamo dva odgovora. Prvi je, da vzgoja za takšen patriotizem ni moralno nujna, ker skrajni patriotizem ni moralna dolžnost. Drug odgovor pa je, da je vzgoja za skrajni patriotizem nesprejemljiva, ker je tak patriotizem nezdružljiv z določenimi univerzalnimi moralnimi principi. V primeru zmernega patriotizma je odgovor ta, da vzgoja za zmerni patriotizem ni niti moralno nujna niti nesprejemljiva. Je preprosto dopustna. To pomeni, da razlogi za ali proti takšni vzgoji ne temeljijo na moralnem statusu zmernega patriotizma. V primeru etičnega patriotizma pa vzgoja zanj ni moralno nujna niti za vse posameznike (ker je moralna dolžnost le za etične patriote) niti za etične patriote same (ker je ne potrebujejo). Ti odgovori so utemeljeni na argumentih, ki so jih razvijali številni avtorji v kontekstu politične in moralne filozofije. Razprava, ki je bila pred objavo predstavljena v različnih obsegih in z različnimi poudarki na dveh mednarodnih konferencah, prinaša nov pogled na problem odnosa med patriotizmom in vzgojo tako v mednarodnem kakor tudi v domačem prostoru. Ker postavlja problem v drugačen teoretski okvir kot dosedanje obravnave patriotizma v kontekstu filozofije vzgoje, in ker je utemeljena na prepričljivih argumentih, je vsaj v delu tuje in domače strokovne javnosti že obravnavana kot relevanten teoretski prispevek k razumevanju te ponovno zelo aktualne problematike. Po drugi strani pa ne gre zanemariti niti njenih praktičnih implikacij, saj je bila ta razprava uporabljena kot eden od teoretskih okvirov obravnave in evalvacije državljanske in domovinske vzgoje v slovenskih šolah.

Področje: 5.01 Izobraževanje

Dosežek: ŠIMENC, Marjan. The role of identity in teaching philosophy. *Synth. philos.*. International ed., 2011, vol. 26, fasc. 1, str. [45]-58.

[COBISS.SI-ID [2271575](#)], [[WoS](#) do 6. 2. 2012: št. citatov (TC): 0, čistih citatov (CI): 0, normirano št. čistih citatov (NC): 0, [Scopus](#) do 13. 6. 2012: št. citatov (TC): 1, čistih citatov (CI): 1, normirano št. čistih citatov (NC): 4] kategorija: 1B1 (Z1, A", A'); uvrstitev: [AHCI](#), Scopus (d,h), MBP; tipologijo je verificiral OSICD

točke: 70, št. avtorjev: 1

Članek obravnava različna mesta in pristope do obravnave teme identiteta pri poučevanju humanistike in filozofije. Prvi del se osredotoča na identiteto kot temo poučevanja, se pravi kot vsebino teorij, ki se poučujejo v šoli. Drugi del obravnava identiteto kot predmet raziskave, se pravi identiteto, ki jo v vsakdanjem življenju učenci privzamejo oziroma se jim pripiše. V sodobnem svetu sta obe obliki identitete povezani, saj posamezniki živijo v svetu, ki je zasičen z različnimi modeli identitete. Tretji del obravnava odsotno identiteto oziroma praznino, ki ostaja za manjkajočo identifikacijo. Filozofska formacija s svojo odprtostjo in kritičnostjo se osredotoča na tisto, kar ni povzeto v identiteto v artikulirani obliki, pa je vendarle njen del.

Ti različni vidiki izpostavijo večplastnost koncepta identitete. Eden ciljev članka je pokazati, kako je identitete eden bistvenih konceptov sodobne filozofije, pa tudi pojem, ki ima ključno vlogo pri razumevanju pouka humanistike in družboslovja ter človekovega položaja v sodobnem svetu.